

Ölümün Adresi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Ocak 2018

Bir hicap, bir yanılısama, bir sitayiş... demlediğin kadarsın işte belki'lerin kayıtsızlığında, mücbir sebeplerin de ilahısın şiir dilinde.

Serkeş Tanrı'ların cirit attığı cehennem bozması sefaletin yansımasıysın hele ki zikreden yeşilinde gözlerinin, ela kayıtlı bir nazarsın yine deşifre ettiğin engebelerde, sırt üstü yatan imgelerden de alacaklı.

Bir delip geçen bir de hedefini şaşırılmış bir cümle kadarsın hele ki kayıtsızlığın şerh düştüğü iklimsiz yüreklerde, esen batıl rüzgârsın yine karınca kararınca yüklendiğini azık bellediğin aslında çoğunun azımsadığı bir deli fitratsın, seviyesi olmayan bir sevdada, serili yüreğin sevecen tınısında, ukala bir yörüngesin yine o ardıç kuşlarından yansıyan meziyetsiz ve şaibeli çıgıllıkların öfkesine bir sitem konduran gök kubbesin.

Serzenişin yükünde, aykırılığın iminde, tehditvari söylemlerde noksan ve üç noktalı bir yalnızlıksın, kılı kırk yaran destansı aşkın da tek muhatabı yine Yörüklerin sevdası bir ceylansın nazarında doğanın ve süklüm püklüm söğütlerde ifşa ettiğin değil iddia ettiğinin de kanıtıdır kanayan yaranda cüsseli bir acı, sevda dilinde namert bir ses tonu.

Öyle ki; özet geçtiğin romandan çaldığın kahramanların şah damarısın aslında Tanrı'sını inkâr eden münafıkların bile gün gelip dizildiği sıra sıra, o cehennem kapısında aşkın ilahı beyitlerde serildiğin gecenin de ecesisin sitemlerle keşişen yolda başını dik tuttuğun kıblesin med-cezir etkisi yapan bir ilahiden esinlenen bir melodiyi baş tacı yaptığın, bir köleyi efendi, bir yüreği de köz bellediğin. İndinde aşkın debdebeli acılarla son kozunu oynayan ölümün de ta kendisisin bir göl durgunluğundaki hayatı çalkalayan fitratsın gizemden yana, sevgiye binaen her satır başında çalıntı bir harfsin öykündüğün dillerde bir nota; sevdiğin seslerde bir rota ve kezzap döktüğün cehaletin ve iblisin de tek tanığı iken gölgeler.

Sözcükler yarım ada, kaynakçasında hep hazan yüklendiğin mevsimsiz aşklardan çaldığını albenili bir yürekte nadasa bırakan şairin güncesindeki sırlar kadarsın, kadarım.

Nadasa almam gereken hangi duygu ise sezinlediğimden bile çok öte aslında ikbali bildiğim güzelliklerin de bir ara durağında, gönülsüz olmadığım kadar da gönlümde saklı tuttuğumu ifa ederken ve metazori olan aşkların solduğu bir tarhta hangi eksene müdahil olduğumu bilmemenin verdiği bir huzursuzluğu da göze aldım mı...

Demediğim kadar yüreksiz olsam keşke ve dediklerime mil çekerken, tüm çekincelerimi de uyutsam

gecenin koynunda yüksündüğüm ışığı yok saydığım kadar da yok sayıldığım bilmem kaçınıcı minval yine yüreğin tozunu attığım kurmalı bir saat kadar dakik olamamamın verdiği o tedirginlik.

Şimdilerin hulasa yangınlarında, dün ökçeli hangi şiir ise şairinden ödünç almaya çekinip kendi şiirimi yazmaya aday her beyaz sayfayı açan bir gonca kadar içime çekerken ve dokunmadan yaşamayı kendime men etmişken...

Püsküllü coğrafyaların kanayan yarasında, püsküren iç sesimin lavlarında ölü bebeklerimin de kanını içmekten çekinmediğim. Yarı uykulu gözlerimde, ferî sönen bir aşk mısın da aşksızlığın içiminde ben tok sesini yüreğin saatlerce çaldığım o kapı zilinde bile duyuyorum...

Hizaya geldiğim o hastane koğuşu ve acilden ötesi morga giden koridor. Her gidip geldiğimde o kapıyı görmezden gelsem de iç yakan çığlıklardan aldım nasibimi. Öykündüğüm sadece kendi ölümümdü ne de olsa yüreğimin sahibi tek insanı teslim edemezdim o soğuk odalara. Geçimsiz varlığım, şaibeli satırların uzağında, acının noksan olmadığı o bekleme odasında, doktorun hastam ile ilgili söyleyeceği her cümlemin kaydını tutan alt bilincime öykünen bir hayalettım ve anlamadığımı anlamışçasına kafa salladığım belli ki görünmez gücü ile dualara sarıldığım kadar yalan bir bedendim bir ruhtan öte canlı cenaze gibi ortalarda salınan...

Zaman tecelli ederken teselli bulduğum -miş'li geçmiş zamanlardan çaldığım masal kahramanları fınk atarken görünmeyen koridorlarında bilmem kaçınıcı doğum günümde, devrilen mumlardan bile almışken nasibimi, kör cehalet dediğimi de unutmuştu Tanrı ne de olsa cahil hükümlerin, sefil kinayelerin dibinde sararan bir yapraktan bile kaygılıydım.

Demem o ki; geçmişin fendi hep geleceğin kaygılarını yenmeye adaydı lakin ne dünde kaldım ne de a'na dâhil oldum zira cürüm bellediğim kadar belleğimi yitirdiğimdi her günün manifestosu.

Bir zamir peşindeyim epeydir, kendimi mimlediğimin de resmigeçidini yapan şiir özürülü bir şair ertesi iddiamla nasıl oluyor da şiir yüklendiğimi unutamıyorsam ve gölgemden sızan irin kadar yalan dolu dünyanın en kahpe gölgesiyim de yine istifli acılarımı dünde terk edememenin verdiği mağlubiyetle bir açılım daha kazanan kifayetsizliklerime verip veriştiirdiğim...

Mühürlenmiş kapının yanısıdır ölümün adresi ne de olsa acıların koğuşunda, unutulmuş çocuk ölümlerinden başka en fazla ıstırapı kim verebilir ki?

Bir tohum daha çatlarken ve insanlık susmanın cüreti ile davetiye çıkarmışken zulme belki de yaşanan soykırım dâhil azabın ve cehaletin de nüvesi yine genlerimizdeki o kaosun sebebiyetidir. Gönül koyduğumuzun da resmi hangi mevsim ise Eyvallah.